

Janice G. Raymond
Univerza v Massachusettsu

Rasna pravica in dekriminalizacija prostitucije: Ni zaščite za temnopolte ženske

Skupine za socialno pravičnost, človekove pravice ter nekateri politiki v ZDA izkoriščajo trenutno ozračje kazenskega pravosodja in vse pogosteje označujejo dekriminalizacijo prostitucije kot vprašanje rasne pravičnosti.

Ameriška političarka Ayanna Pressley, ki je še pred časom podpirala pobude proti povpraševanju storitev prostitucije, je spremenila svoj pogled in pripravila reformo kazenskega pravosodja, ki bi dekriminalizirala osebe v prostituciji, zvodnike in stranke. Njena reforma je bila tarča kritik oseb, ki so preživele izkoriščanje, nasprotoval ji je tudi župan Bostona, ki je reformo označil kot *»nevaren predlog, ki ustvarja odprt trg za telesa ranljivih ljudi, ki drugim omogoča seks brez posledic.«* Vodja organizacije, ki dela s preživeli, je dodala, da *»dekriminalizacija sporoča, da so ženske v prostituciji ničvredne, zato lahko od tega tudi živijo – kot skupnost moramo delati boljše.«*

Prostitucija ne omogoča izhoda iz revščine. S podpiranjem zakonodaje, ki ščiti pravice zvodnikov in strank, predlog nove reforme prav tako ščiti pravico, da so ljudje izkoriščeni v spolni industriji in mnoge ženske v tem sistemu tudi ostajajo. Ta ureditev bo, tako kot v drugih državah, kjer je prostitucija legalizirana in dekriminalizirana, ustvarila še več žrtev.

Dekriminalizacija prostitucije ni nič novega, v resnici gre za ohranjanje statusa quo, ki ne naslavlja moških, ki ostajajo anonimni, ko nagovarjajo ženske na ulici, v bordelih, nočnih lokalih in ki so redko videni kot uničevalci življenja žensk. Ta politika dovoljuje vladam, da pustijo žrtve v rokah zvodnikov in strank.

Raziskava o prostituciji med mladimi v New Yorku je ugotovila, da je 50 % vseh prostitutk na ulici temnopolnih, 25 % pa Latinoameričank. Podobna študija je potrdila, da je v New Yorku 67 % mladih v prostituciji temnopolnih, 20 % Latinoameričank. Ker populacijo New Yorka sestavlja 26 % Afroameričanov so te številke izredno nesorazmerne.

Ameriški podporniki spolnega dela te številke uporabljajo z namenom, da kažejo na policijsko nasilje in umore Afroameričanov. S podobnimi kampanjami želijo spodbuditi dekriminalizacijo prostitucije. V predlogih za dekriminalizacijo prostitucije pogosto povezujejo spolne delavce s spolnim delom. Ena od organizacij pravi, da bo dekriminalizacija prostitucije zaščitila spolne delavce in zmanjšala policijsko nasilje nad osebami v prostituciji. V resnici pa je potrebno dekriminalizirati osebe v prostituciji in ne strank ter zvodnikov, ki jih izkoriščajo.

Amnestyjeva zagovornica spolnih in reproduktivnih pravic svetuje, da moramo raziskovati in širiti možnosti, ne pa kaznovati in sramotiti strategij preživetja oseb v prostituciji. Dekriminalizacija spolnega dela je vprašanje rasne pravičnosti. Osebam moramo prisluhniti, nuditi prostor za okrevanje, jih podpreti tam, kjer same želijo in pod njihovimi pogoji, spoštovati njihove odločitve in se boriti proti strukturnemu zatiranju. Ko govori o spoštovanju izbire oseb in širjenju možnosti, s tem ne misli podpore in pomoči osebami, ampak načine, kako osebami pomagati, da v prostituciji ostanejo.

V času pandemije se je povečalo iskanje pomoči s strani temnopoltnih žensk. Dekriminalizacija moške pusti brez posledic. Zvodniku, ki kupuje in plačuje za ženske, je vseeno, kakšne barve so, pomembno je, da bi se soočil s posledicami svojih dejanj.

Za žrtve je žaljivo, da določene organizacije ne morejo videti drugačne prihodnosti žensk izven spolne industrije in ne ponujajo pravih rešitev, da bi lahko zaživele drugače. Najpomembnejša strategija preživetja, ki pa ni nikoli omenjena, je razvoj programov za tiste, ki želijo izstopiti iz ene najbolj nasilnih industrij. Amnesty ponuja t. i. strategije preživetja, ki pa niso vredne tega imena.

Organizacija Black Lives Matter D.C. podpira skupino DECRIMNOW, ki pravi: »Smo kolektiv spolnih delavcev, organizatorjev, ki verjamemo, da je spolno delo delo in se borimo za svobodo spolnih delavcev. Borimo se za zakon, ki bo odstranil kazni zaradi prodaje in plačevanje seksa v DC-ju.« Zagovorniki dodajajo, da gre pri kriminalizaciji spolnega dela za rasno profiliranje, policijsko nasilje in množično zapiranje temnopoltnih žensk in deklet. Dekriminalizacija spolnega dela pa je korak bližje koncu tega nasilja.

Če je to tisto, kar si gibanje Black Lives Matter misli o temnopoltnih ženskah, pomeni, da s dobre le za prodajanje svojih teles. Dekriminalizacija v resnici pomeni, da je ljudem OK, če se z ženskami tako ravna. Preživela in ustanoviteljica organizacije za pomoč ženskam meni, da gre večinoma za temnopolte ženske z nizkimi prihodki, ki menijo, da je prostitucija njihova edina možnost. Svoje delo vidi v tem, da mladim ženskam omogoči legitime in oprijemljive možnosti izven spolne industrije. V enem mesecu v letu 2018 je organizacija pomagala 122 osebam – 54 % se jih je vključilo v izobraževanje, 46 % jih šolanje zaključuje, 73 % je vključenih v srednjo šolo.

Prevladujejo pripovedi o temnopoltnih ženskah, ki se odločajo za prostitucijo. Če privilegiramo eno stran pripovedi, podcenjujemo boj proti spolnemu izkoriščanju. Razmišljanje, da se temnopolte ženske za prostitucijo odločajo, ker gre za opolnomočenje (nasprotovanje sistemu zatiranja), je prevladujoč znanstveni diskurz o rasi in prostituciji.

Zagovorniki spolnega dela ne omenjajo besed zvodnik, stranka in programi izhoda. Dekriminalizacija prostitucije, ki je v resnici dekriminalizacija spolne industrije, vidi zvodnike in kupce v vlogah dobrih fantov.

Več let je romantiziranje prostitucije vplivalo tudi na službe Združenih narodov. Leta 2011 je svetovalna skupina UNAIDS¹ izjavila, da lahko osebe, ki so bile zavedene ali prisiljene v prostitucijo, iz tega izstopijo in ostanejo neodvisni spolni delavci, ki iščejo podporo pri drugih spolnih delavcih, svojih strankah, intimnih partnerjih in managerjih.

Obstaja resen dvom, da bodo ženske, ki so bile zavedene v prostitucijo, verjele in zaupale svojim strankam in zvodnikom. Grozljivo je, da kampanje za dekriminalizacijo, predlagajo, da bodo ženske v prostituciji zaščitili njihovi zvodniki in stranke, ki za svoja dejanja ne bodo več kaznovani. Tako kot druga poročila tudi poročilo skupine UNAIDS ne predlaga nobenih programov izhoda in redko nagovarja stranke in zvodnike, razen v primerih, ko so videni kot podpora spolnim delavcem.

Nemčija, Nizozemska in Nova Zelandija, ki so prostitucijo legalizirale ali dekriminalizirale, osebam v spolni industriji ne ponujajo nobene ustrezne zaščite. Z ureditvijo so zgolj destigmatizirali zvodnike, kupce pa

¹ United Nations Programme on HIV/AIDS

preimenovali v dobrohotne stranke. Omenjene države so postale ciljne države za trgovce z ljudmi, ki prežijo na revne, ranljive migrantke, ki delajo v bordelih.

Glavno vprašanje ostaja, zakaj bi dekriminalizirali grozljiv sistem, ki dovoljuje zlorabo najranljivejših. Zagovorniki trdijo, da dekriminalizacija blaži škodo, ki jo doživljajo ženske v prostituciji. Vendar blažitev škode le-te še ne odpravi. Ponuja samo »rešitve«, ki ženskam omogočajo, da ostajajo v prostituciji brez izhoda. To ne pomeni, da so ukrepi za ublažitev škode nesmiselni, vendar pa morajo ukrepi omogočiti osebam v prostituciji pogled v prihodnost.

Glavni cilj mora biti odprava škode. Če razložimo na primeru: Ne želimo samo zmanjšati števila okužb in smrti zaradi COVID-19 ter boljše poskrbeti za bolne, ampak tudi odpraviti dejavnike, ki bolezen povzročajo in razviti cepivo, da virus dokončno izgine.

V predlogih za dekriminalizacijo ni predlogov za pomoč žrtvam, da zapustijo izkoriščajočo in nevarno industrijo ter dobijo možnosti za opolnomočenje. Prostitucije ni možno izkoreniniti, če hkrati obstaja prepričanje, da gre za spolno delo, ki povečuje zvodnike in stranke. Dekriminalizacija spolne industrije ni rešitev. Lahko dekriminaliziramo ženske, ne pa industrije, ki jih izkorišča.

Prevedeno in povzeto po Raymond, Janice G. (2020) "Racial Justice and Decriminalization of Prostitution: No Protection for Women of Color," *Dignity: A Journal on Sexual Exploitation and Violence*: Vol. 5: Iss. 1, Article 9. Dostopno na: <https://digitalcommons.uri.edu/dignity/vol5/iss1/9><https://digitalcommons.uri.edu/dignity/vol5/iss1/9> (dne 9. 11. 2020).